

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Martiny Radkové, Ph.D., ve věci žalobce **F. Š.**, bytem H. n. 583, O., zastoupeného Mgr. Ivo Kráčmarem, advokátem se sídlem Táboritů 1, Olomouc, proti žalovanému **Celnímu úřadu pro Olomoucký kraj**, se sídlem Blanická 19, Olomouc, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem celníka,

t a k t o :

I. Výběr kaucy žalovaným od žalobce dne 22. 4. 2016 ve výši 10.000 Kč podle potvrzení o převzetí kaucy č. C002027 **byl nezákonným zásahem.**

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 14.342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Ivo Kráčmara, advokáta se sídlem Táboritů 1, Olomouc.

Odůvodnění:

Žalobou doručenou soudu dne 25. 4. 2016 se žalobce domáhal vyslovení nezákonnosti zásahu celníka Celního úřadu pro Olomoucký kraj, spočívajícího ve výběru kaucí ve výši 10.000 Kč od žalobce, podezřelého ze spáchání přestupku dle § 42a odst. 3 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoPK“), a to dle § 43a ZoPK.

Z obsahu spisu vyplývá, že žalovaný provedl dne 11. 4. 2016 kontrolu vozidla DAF, reg. zn. X, provozovatele Moravská doprava s. r. o., na silnici D35 ve směru Lipník – Olomouc. Vozidlo řídil žalobce. Po provedené kontrole u kontrolujících celníků nstržm. M. B. a nstržm. L. H. vzniklo podezření ze spáchání protiprávního jednání žalobcem, spočívajícího ve vyhýbání se placení mýta, neboť kontrolované vozidlo nemělo na čelním skle umístěnou palubní (OBU) jednotku. Při kontrole jednotky bylo zjištěno, že tato je funkční, avšak komunikuje pouze na kontrolních branách nebo přenosných kontrolních branách. Žalobci bylo proto sděleno podezření z porušení povinnosti dané § 22 odst. 1 písm. c) ZoPK a tím spáchání přestupku dle § 42a odst. 3 písm. e) ZoPK. Žalobce byl vyzván ke složení kaucí, kterou však nezaplatil na místě, proto bylo celníky učiněno opatření k technickému zabránění odjezdu vozidla (napadeno žalobou sp. zn. 65 A 31/2016), o čemž bylo žalobci vydáno potvrzení, a dále byl sepsán na místě protokol o zjištěném důvodném podezření ze spáchání protiprávního jednání. V žádném z těchto dokumentů není uvedeno nic o důvodnosti podezření, že se bude žalobce vyhýbat přestupkovému řízení. V potvrzení o zabránění v jízdě je uvedeno, že toto je vydáváno podle § 43c odst. 1 písm. a) ZoPK z důvodu, že žalobce nesložil požadovanou kauci ve výši 10.000 Kč dle § 43a odst. 1 ZoPK. Dle příjmového pokladního dokladu žalobce zaplatil kauci ve výši 10.000 Kč dne 22. 4. 2016, o čemž bylo žalovaným vydáno potvrzení o převzetí kaucí č. C 002027, v němž je důvod pro vybrání kaucí vymezen tak, že: *„žalobce nakládá neoprávněně s el. zařízením. Kauce uložena z důvodu pojetí podezření že se řidič bude vyhýbat přestupkovému řízení. Podezření pojato vzhledem k chování řidiče v průběhu projednávání přestupku a s ohledem, že řidič neoprávněně manipuloval s el. zařízením a vyhýbal se placení mýta.“*

Žalobce v žalobě uvedl, že na místě kontroly byl původně vyzván k zaplacení kaucí 20.000 Kč s tím, že zasahujícími celníky mu bylo sděleno pouze to, že dojde k zahájení správního řízení z důvodu podezření pro přestupek a on je povinen složit požadovanou kauci. Poté co žalobce celníkům sdělil, že nedisponuje takovou finanční hotovostí, začali po něm požadovat kauci ve výši 10.000 Kč. Ani tuto finanční částku však žalobce u sebe neměl, na což mu bylo žalovaným sděleno, že dojde k zajištění vozidla. Když se dotazoval na důvod takového postupu, bylo žalobci sděleno pouze to, že se jedná o běžnou praxi. Následně bylo vozidlo řízené žalobcem zajištěno prostřednictvím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla, s žalobcem byl sepsán protokol a bylo mu vydáno potvrzení o zabránění v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla. Dále mu bylo vydáno poučení o § 43a a 43b ZoPK. Dne 22. 4. 2016 složil žalobce kauci

požadovanou žalovaným ve výši 10.000 Kč, o čemž bylo žalovaným vydáno potvrzení o převzetí kauce.

Žalobce v žalobě namítal, že zasahující celník při provádění kontroly dne 11. 4. 2016 a vznesení požadavku o složení kauce v rozporu s § 43a ZoPK jej o důvodu výběru kauce nepoučil, neboť argumentoval pouze tím, že se jedná o běžnou praxi při podezření ze spáchání přestupku a následně pouze zkonstatoval nezákonné jednání žalobce. Následné poučení obsažené v potvrzení o převzetí kauce nelze považovat za včasné. Nadto ani v tomto následně vydaném potvrzení o převzetí kauce ze dne 22. 4. 2016 žalovaný neuvedl, v čem shledal důvodné podezření, že se bude žalobce vyhýbat přestupkovému řízení. Z pouhé argumentace stran podezření ze spáchání přestupku nelze vyvozovat vůli žalobce vyhýbat se eventuálnímu přestupkovému řízení. Stejně tak neurčitá argumentace o chování řidiče je nedostatečná a nedůvodná, když není zřejmé, co nevhodného mělo být shledáno v chování řidiče, když toto mělo mít za následek důvodné podezření o vyhýbání se přestupkovému řízení. Žalobce se ničím ve svém chování ve vztahu k celníkům neprovinil, ochotně je následoval na místo odstavení vozidla a zde současně podepsal příslušný protokol. Nelze se proto domnívat, že by důvodné podezření, že se bude žalobce vyhýbat přestupkovému řízení, vůbec existovalo. Dle žalobce je z druhé věty § 43a odst. 4 ZoPK, v níž jsou vyjmenovány obsahové náležitosti tohoto potvrzení, zejména důvod uložení kauce, zjevné, že předmětné potvrzení nemá sloužit toliko jako příjmový doklad o převzetí konkrétní částky, nýbrž jako jeden z rozhodujících podkladů pro rozhodnutí soudu v případě, že o zákonnosti, správnosti či adekvátnosti postupu celníka vznikne spor. Z ustálené judikatury přitom vyplývá, že i přes neformálnost potvrzení o převzetí kauce danou zejména okolnostmi, za nichž je vystavováno, je nezbytné, s ohledem na následnou přezkoumatelnost události soudem, aby byla důvodnost pojetí podezření alespoň v základních obrysech z potvrzení zřejmá. To však není v posuzované věci splněno. Zásah spočívající ve výběru kauce byl tudíž dle žalobce nezákonný.

Žalovaný požadoval zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že důvodné podezření, že se žalobce bude vyhýbat přestupkovému řízení, vzešlo z kombinace způsobu chování žalobce, typu přestupkového jednání, z něhož je žalobce podezřelý, tj. dlouhodobá úmyslná manipulace s elektronickým zařízením za účelem maření výběru elektronického mýtného (tzv. „skokan“ – záznamy o jízdě vozidla existují jen z mýtných bran vybavených kamerami, záznamy z obyčejných bran jsou přeskočeny) a okolnosti, že žalobce má jako adresu bydliště evidovanou ohlašovnu (problematické místo doručování). Žalovaný uvedl, že v potvrzení o převzetí kauce byly sice uvedeny jen první dva z těchto důvodů, avšak s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 Aps 9/2013, zdůraznil, že na rozsah odůvodnění výběru kauce nelze klást přehnané nároky a stručné odůvodnění je dostačující. Zda se nakonec bude žalobce řízení vyhýbat či nikoli je nerozhodné, neboť jde o zásah celníka na místě kontroly vyplývající z bezprostředně zjištěných okolností.

V úředních záznamech ze dne 23. 5. 2016 a v doplňující informaci ze dne 4. 7. 2016 nstržm. M. B. a nstržm. L. H. shodně popsali, že čeho vzešlo podezření na

vyhýbání se placení mýtného žalobcem. Dále uvedli, že poté, co bylo žalobci sděleno podezření, odpovídal na otázky k podezření na vyhýbání se placení mýta nejasně a vyhýbavě, nebyl schopen řádně popsat trasu, kudy jezdí, a neustále tvrdil, že s elektronickým zařízením neoprávněně nenakládá, i když hlídka na vlastní oči viděla, že se při jízdě po zpoplatněné komunikaci evidentně vyhýbá placení mýtného tím, že OBU jednotka není umístěna na předním skle. Krabíčku řidič vozidla řádně umístil až v momentu, kdy jej hlídka zastavovala k bližší kontrole. Dále uvedli, že žalobce kontaktoval telefonicky majitele vozidla a po ukončení hovoru sdělil hlídce, že má vozidlo odstavit s tím, že majitel si pro něj přijede a odveze si jej. Kauce byla dle nstržm. B. uložena z důvodu podezření z vyhýbání se přestupkovému řízení s ohledem na chování žalobce v průběhu kontroly a s ohledem na skutečnost, že tento neoprávněně manipuloval elektronickým zařízením, čímž se vyhýbal placení mýtného. Dle nstržm. H. byla kauce uložena s ohledem na vyjadřování žalobce a trvalou adresu žalobce na Magistrátu města Olomouce.

Další obsah správního spisu se již týkal postupu správního orgánu v řízení o přestupku, které je však samostatným řízením, jehož výsledek nemá na posouzení zákonnosti zásahu celníka při výběru kauce vliv.

Při jednání dne 25. 7. 2016 žalobce ke skutečnostem uvedeným v předmětných úředních záznamech uvedl, žalobce namítl, že s orgány veřejné moci při kontrole spolupracoval, přičemž skutečnost, že odpovídal vyhýbavě na dotazy celníků, je výrazem jeho práva, jakožto osoby obviněné z přestupku se hájit, avšak tato okolnost nemá žádnou souvislost s podezřením, že se bude žalobce vyhýbat přestupkovému řízení. Formulace v potvrzení o převzetí kauce, že důvodné podezření vyplynulo z chování řidiče, je dle žalobce natolik vágní a neurčitá, že skrývá prostor pro libovůli celních orgánů, které by pod takovou formulaci mohly schovat de facto cokoliv. Dále zdůraznil, že potvrzení o převzetí kauce bylo vydáno až 10 dní poté, co mělo dojít k přestupkovému jednání, tudíž bylo na celních orgánech, aby si opatřily relevantní informace a skutečnost, že žalobce má pobyt na ohlašovně, v předmětném potvrzení uvedly.

Podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Podle § 43a odst. 1 ZoPK je celník oprávněn vybrat kauci od 5 000 Kč do 50 000 Kč od řidiče motorového vozidla a) který je podezřelý ze spáchání přestupku uvedeného v § 42a odst. 2 až 4 a u kterého je důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení, nebo b) v případě, že provozovatel tohoto vozidla je podezřelý ze spáchání správního deliktu uvedeného v § 42b odst. 2 písm. a) až e) a je důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o správním deliktu.

Podle odst. 4 téhož ustanovení při výběru kauce policista nebo celník poučí řidiče o důsledku vybrání kauce a podmínkách jejího vrácení a vystaví písemné potvrzení o převzetí kauce. V písemném potvrzení musí být uveden důvod uložení kauce, její výše a úřad, který je příslušný k vedení řízení o přestupku nebo správním deliktu.

Podle § 43c odst. 1 ZoPK je-li celník nebo policista oprávněn vybrat od řidiče motorového vozidla kauci podle § 43a a řidič kauci na výzvu celníka nebo policisty nesloží, přikáže celník nebo policista řidiči motorového vozidla jízdu na nejbližší místo, které je z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích vhodné k odstavení vozidla, a

a) zabráni mu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla (dále jen „technický prostředek“), nebo

b) zakáže pokračovat v jízdě a zadrží řidiči doklady k vozidlu a k nákladu.

Podle odst. 3 téhož ustanovení při postupu podle odstavce 1 poučí celník nebo policista řidiče o podmínkách uvolnění vozidla nebo vrácení zadržených dokladů a vystaví potvrzení o zabránění v jízdě použitím technického prostředku nebo o zadržení dokladů k vozidlu a k nákladu. V potvrzení uvede výši kauce, kterou určil podle § 43a odst. 1 nebo 2, a správní orgán příslušný k vedení řízení o přestupku nebo správním deliktu.

Podle odst. 4 téhož ustanovení jedno vyhotovení potvrzení podle odstavce 3 vydá celník nebo policista řidiči, jedno vyhotovení doručí v případě uvedeném v § 43a odst. 1 písm. b) bez zbytečného odkladu provozovateli vozidla a jedno vyhotovení ponechá pro evidenční účely Policie České republiky nebo Celní správy.

Krajský soud při posuzování žaloby vycházel z relevantní judikatury správních soudů, zejména z rozsudku ze dne 17. 4. 2014, č. j. 4 As 6/2014-27 (publikovaného pod č. 3067/2014 Sb. NSS), v jehož odst. 36 NSS dovodil, že o zabránění pokračování v jízdě podle § 118a odst. 1 písm. i) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, je policista povinen vydat řidiči písemné potvrzení, v němž musí být uvedeny alespoň stručně objektivní důvody, které zakládají důvodné podezření, že se řidič bude vyhýbat přestupkovému řízení.

Ačkoli se předmětný rozsudek týká výběru kauce policistou, a tedy výkladu § 125a zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, jsou jeho závěry dle názoru krajského soudu s ohledem na podobnost úprav institutu výběru kauce v obou zákonech použitelné i na posuzovaný případ výběru kauce celníkem.

Žalovaný tedy pochybil již tím, že v potvrzení o zabránění v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla, pouze uvedl, že důvodem zabránění v jízdě je nezaplacení kauce, aniž by uvedl, jaké okolnosti jej k požadování kauce po žalobci vedly. S ohledem na skutečnost, že v hypotéze výše citovaného § 43c odst. 1 ZoPK je uvedeno, „*je-li celník nebo policista oprávněn vybrat od řidiče motorového vozidla kauci podle § 43a*“, je zjevné, že k oprávnění zabránit řidiči v jízdě dle § 43c ZoPK lze jen tehdy, byla-li po něm předtím

vyžadována kauce oprávněně, tj. v souladu s právem, tj. v souladu s podmínkami § 43a odst. 1 ZoPK. V potvrzení se tudíž nelze omezit na konstatování, že kauce nebyla zaplacená, aniž by bylo osvětleno, proč vůbec byla po řidiči vyžadována.

Dále se soud zabýval samotným potvrzením o převzetí kauce č. C 002027. Krajský soud předně zdůrazňuje, že povinnost celníka vydat řidiči písemné potvrzení o převzetí kauce, je výslovně uložena shora citovaným § 43a odst. 4 ZoPK, přičemž řidič má dle § 43a odst. 5 ZoPK právo stejnopis potvrzení na místě obdržet. Z druhé věty § 43a odst. 4 ZoPK, v níž jsou vyjmenovány obsahové náležitosti tohoto potvrzení, zejména *důvod uložení kauce*, je pak zjevné, jak ostatně uvedl i žalobce, že předmětné potvrzení nemá sloužit toliko jako příjmový doklad o převzetí konkrétní částky, nýbrž jako jeden z rozhodujících podkladů pro rozhodnutí soudu v případě, že o zákonnosti, správnosti či adekvátnosti postupu celníka vznikne spor.

K zákonnosti výběru kauce dle § 43a odst. 4 ZoPK je tedy nutné kumulativní splnění dvou podmínek: 1. podezření ze spáchání přestupku uvedeného v § 42a odst. 2 až 4 a 2. existence důvodného podezření, že se bude řidič vyhýbat přestupkovému řízení. O existenci a řádném zdůvodnění podezření ze spáchání přestupku (podmínka č. 1) není mezi účastníky sporu.

V rozsudku ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 Aps 9/2013-48 NSS uvedl, že na písemné potvrzení o převzetí kauce sice nelze klást nároky vycházející z požadavků na odůvodnění správního rozhodnutí podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, avšak je v potvrzení třeba uvést *srozumitelné a okolnostem věci odpovídající stručné vyjádření, v čem policista spatřuje důvodné podezření, že se řidič motorového vozidla podezřelý ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích bude vyhýbat přestupkovému řízení.*

I přes shora judikaturou zdůrazňovanou neformálnost potvrzení o převzetí kauce je nezbytné s ohledem na následnou přezkoumatelnost události soudem, aby byla důvodnost pojetí podezření alespoň v základních obrysech z potvrzení zřejmá a seznatelná pro soud a zejména pro samotného řidiče.

V posuzované věci je však v předmětném potvrzení o převzetí kauce k důvodnosti podezření z vyhýbání se přestupkovému řízení odkázáno toliko na *„chování řidiče v průběhu projednávání přestupku“*, a dále na to, že *„řidič neoprávněně manipuloval s el. zařízením a vyhýbal se placení mýta.“* Druhý z důvodů krajský soud nepovažuje za relevantní. Jedná se totiž toliko o zopakování toho, z jakého jednání je žalobce podezřelý, aniž by bylo alespoň stručně naznačeno, v jakém směru sama kvalifikace přestupkového jednání odůvodňuje obavy, že se bude žalobce vyhýbat přestupkovému řízení (př. vysoká sazba pokuty). Měl-li žalovaný na mysli, že důvodnost obavy z vyhýbání se přestupkovému řízení zakládá již sama okolnost, že je zde podezření z přestupku, jedná se o nepřijatelnou argumentaci v kruhu.

Sousloví „*chování řidiče v průběhu projednávání přestupku*“ krajský soud nepovažuje samo o sobě za přezkoumatelné soudem. Pod uvedeným popisem si totiž bez dalšího lze představit nepřeborné množství vnějších projevů žalobce, přičemž sám termín „chování“ důvod k obavě z vyhýbání se řízení o přestupku bezpochyby nezakládá.

NSS však v citovaném rozsudku č. j. 4 Aps 9/2013-48 připustil, že *v rámci řízení před správními soudy, jehož předmětem je posouzení zákonnosti výběru kaucí v rámci řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, lze vedle potvrzení o převzetí kaucí vycházet i z jiných podkladů, z nichž lze zjistit okolnosti uložení kaucí. Takovými podklady (důkazními prostředky) mohou být např. oznámení o přestupku, úřední záznamy, svědecké výpovědi či zvukové, obrazové nebo jiné nahrávky, které zachycují provádění zásahu a byly pořízeny v souladu se zákonem.*

Krajský soud se proto zabýval i skutečnostmi, které zasahující celníci uvedli v následně vyhotovených úředních záznamech. Při popisu „chování“ žalobce při silniční kontrole však oba celníci shodně popisovali pouze vyhýbavé odpovědi žalobce ve vztahu k okolnostem samotného přestupkového jednání, tj. k manipulaci s elektronickým zařízením. Z popisu chování žalobce však nevyplynula žádná skutečnost, jež by zakládala podezření, že se žalobce bude vyhýbat přestupkovému řízení, tj. že bude pro správní orgán nedostupný, popř. že bude činit procesní obstrukce, aby se postihu za předmětný přestupek vyhnul. Z obsahu protokolu vyplývá, že žalobce se ke sdělenému podezření vyjádřil (byť se k úmyslnému jednání nedoznal), že protokol podepsal, a dále není rozporováno, že žalobce následoval celníky na místo odstavení vozidla.

K tvrzení žalovaného, dokládanému úředním záznamem nstržm. H., že důvodem pojetí podezření, že se žalobce bude přestupkovému jednání vyhýbat, byla i okolnost, že žalobce má trvalý pobyt na ohlašovně, krajský soud uvádí, že tato skutečnost nebyla v potvrzení o převzetí kaucí vůbec zmíněna. Krajský soud nepolemizuje se závěrem NSS, že v řízení o žalobě před nezákonným zásahem lze vycházet i z jiných podkladů, než je samotné potvrzení o převzetí kaucí, avšak dovozuje, že v potvrzení o převzetí kaucí musí být důvod podezření alespoň v hrubých obrysech uveden, přičemž následně v řízení před soudem může být dalšími důkazy tento důvod konkretizován či dokreslen. Nemůže se však jednat o případ, kdy je v řízení před soudem argumentováno zcela novou skutečností, která nebyla žalobci ve správním řízení sdělena ani naznačena. Žalovaný (zasahující celníci) přitom ihned na místě kontroly byli seznámeni se skutečností, že žalobce má bydliště na adrese Horní náměstí 583, Olomouc. I pokud by dotýčný celník na místě kontroly nebyl obeznámen se skutečností, že se jedná o adresu místa ohlašovny, bezesporu již tato skutečnost byla žalovanému zcela zřejmá dne 22. 4. 2016 (10 dnů po kontrole), kdy žalobci vydával potvrzení o převzetí kaucí.

Akceptováním teprve následného uvádění rozhodných skutečností by dle názoru krajského soudu zcela nepřijatelně nutilo řidiče motorových vozidel, vůči nimž bylo dle § 43a a 43c ZoPK postupováno, podat žalobu k soudu, aby se teprve

v řízení před soudem rozhodujícím ve správním soudnictví dozvěděli, co bylo skutečným důvodem uplatněného správního postupu.

Krajský soud proto uzavírá, že žalovaný nesplnil povinnost zdůvodnit nejpozději v potvrzení o převzetí kauce, co založilo jeho obavu, že se bude žalobce vyhýbat přestupkovému řízení, proto žalobě podle § 87 odst. 2 s. ř. s. vyhověl a určil, že výběr kauce žalovaným od žalobce dne 22. 4. 2016 byl nezákonným zásahem.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovanému uložil povinnost nahradit důvodně vynaložené náklady procesně úspěšnému žalobci. Tyto náklady v celkové výši 14.342 Kč spočívají v:

1. soudním poplatku ve výši 2.000 Kč;
2. odměně advokáta ve výši 9.300 Kč za tři úkony právní služby – a to převzetí věci, sepsání žaloby a účast u jednání dne 25. 7. 2016 – dle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“), přičemž výše odměny za 1 úkon právní služby ve výši 3.100 Kč byla stanovena dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 AT;
3. třech režijních paušálů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 AT za provedené úkony právní služby, tj. 900 Kč; a
4. částce 2.142 Kč jako DPH z odměny a náhrad ve výši (tj. 21 % z částky 10.200 Kč), neboť zástupce žalobce je plátcem uvedené daně.

Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Místo plnění určil soud dle § 149 o.s.ř.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, **m ů ž e** oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Olomouci dne 25. července 2016

Za správnost vyhotovení:
Ing. Petra Rýparová

JUDr. Zuzana Šnejdrová, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu